

Wtorek, 11 września 2018 r.

P8_TA(2018)0333

Przejrzyste i odpowiedzialne zarządzanie zasobami naturalnymi w krajach rozwijających się: kwestia lasów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2018 r. w sprawie przejrzystego i odpowiedzialnego zarządzania zasobami naturalnymi w krajach rozwijających się: kwestia lasów (2018/2003(INI))

(2019/C 433/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając plan działania dotyczący egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) z września 2001 r. oraz umowy o dobrowolnym partnerstwie dotyczące egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa zawarte z państwami trzecimi,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i jego art. 208,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna ⁽¹⁾ (unijne rozporządzenie w sprawie drewna),
- uwzględniając Partnerstwo z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju z 2011 r.,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ na lata 2015–2030,
- uwzględniając porozumienie paryskie osiągnięte podczas 21. sesji Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (COP21),
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z badania Komisji zatytułowane „Wpływ konsumpcji UE na wylesianie: kompleksowa ocena wpływu konsumpcji UE na wylesianie” (2013),
- uwzględniając projekt studium wykonalności dotyczącego możliwości intensyfikacji działań UE przeciwko wylesianiu, zleconego przez Dyрекcję Generalną Komisji Europejskiej ds. Środowiska (2017),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 października 2008 r. zatytułowany „Podjęcie wyzwań związanych z wylesianiem i degradacją lasów w celu przeciwdziałania zmianom klimatycznym i utracie różnorodności biologicznej” (COM(2008)0645),
- uwzględniając Consumer Goods Forum [Forum Dóbr Konsumpcyjnych] z 2010 r. – światową sieć detalistów, producentów i usługodawców, która przyjęła za cel osiągnięcie zerowego wylesiania netto w swoich łańcuchach dostaw do 2020 r.,
- uwzględniając wyzwanie z Bonn z 2011 r., które stanowi globalny wysiłek mający na celu przywrócenie do 2020 r. 150 mln hektarów wylesionych i zdegradowanych gruntów na świecie, a do 2030 r. – 350 mln hektarów,
- uwzględniając Tropical Forest Alliance 2020 [Sojusz na rzecz lasów tropikalnych 2020],
- uwzględniając nowojorską deklarację w sprawie lasów i plan działania z 2014 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 2016 r. w sprawie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23.

Wtorek, 11 września 2018 r.

- uwzględniając deklarację amsterdamską z grudnia 2015 r. pt. „Towards Eliminating Deforestation from Agricultural Commodity Chains with European Countries” [W kierunku eliminacji wylesiania z łańcuchów towarów rolnych obejmujących kraje europejskie],
- uwzględniając strategię Komisji pt. „Handel z korzyścią dla wszystkich” z 2015 r.,
- uwzględniając program ONZ na rzecz redukcji emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów w krajach rozwijających się (REDD+),
- uwzględniając strategiczny plan ONZ na rzecz lasów w okresie 2017–2030, który określa sześć globalnych celów dla lasów oraz 26 powiązanych celów, które należy osiągnąć do 2030 r.,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia, przyjętą dnia 17 czerwca 1994 r.,
- uwzględniając rozwijanie krajowych platform zrównoważonych towarów w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju,
- uwzględniając mechanizm koordynacji dwustronnej ds. egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa (BCM-FLEG) z Chinami z 2009 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 1966 r.,
- uwzględniając Amerykańską konwencję praw człowieka z 1969 r.,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1987 r.,
- uwzględniając konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 169 z 1989 r. dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej,
- uwzględniając Deklarację praw ludów tubylczych ONZ (UNDRIP) z 2007 r.,
- uwzględniając dobrowolne wytyczne dotyczące zarządzania własnością (VGGT) wydane w 2012 r. przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO),
- uwzględniając zasady FAO z 2014 r. dotyczące odpowiedzialnego inwestowania w rolnictwo i systemy żywnościowe,
- uwzględniając najnowsze sprawozdanie w sprawie poziomów krytycznych dla planety,
- uwzględniając Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) z 1973 r.,
- uwzględniając Konwencję o różnorodności biologicznej z 1992 r. oraz związany z nią protokół kartageński o bezpieczeństwie biologicznym z 2000 r., a także protokół z Nagoi o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów z 2010 r.,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania,

Wtorek, 11 września 2018 r.

- uwzględniając wytyczne dotyczące biznesu i praw człowieka, przyjęte przez Radę Praw Człowieka ONZ w 2011 r., oraz wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, zaktualizowane w 2011 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie oleju palmowego i wylesiania lasów deszczowych ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorstw za poważne naruszenia praw człowieka w państwach trzecich ⁽³⁾,
 - uwzględniając deklarację przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego z kwietnia 2018 r. dotyczącą roli UE w ochronie lasów,
 - uwzględniając globalny program Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) w zakresie zwalczania przestępstw przeciwko dzikiej faunie i lasom,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wpływu międzynarodowych i unijnych politycznych strategii handlowych na globalne łańcuchy wartości ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju, a także opinie przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności i Komisję Handlu Międzynarodowego (A8-0249/2018),
- A. mając na uwadze, że zróżnicowane biologicznie lasy w znacznym stopniu przyczyniają się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej oraz do zachowania różnorodności biologicznej;
- B. mając na uwadze, że w lasach zamieszkuje 300 milionów osób, a utrzymanie 1,6 mld osób – w tym ponad 2000 grup tubylczych – zależy bezpośrednio od lasów; mając na uwadze, że lasy odgrywają kluczową rolę w rozwoju lokalnych gospodarek; mając na uwadze, że lasy są domem dla około 80 % wszystkich gatunków lądowych, a więc stanowią ważną rezerwę różnorodności biologicznej; mając na uwadze, że według danych FAO każdego roku zanika ok. 13 mln ha lasów;
- C. mając na uwadze, że wylesianie i degradacja lasów mają miejsce głównie na południowej półkuli i w lasach tropikalnych;
- D. mając na uwadze, że lasy zapobiegają degradacji gleby i pustynnieniu, a tym samym zmniejszają ryzyko powodzi, osuwania się ziemi i suszy;
- E. mając na uwadze, że lasy mają zasadnicze znaczenie dla zrównoważonego rolnictwa oraz zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego i wartości odżywczej żywności;
- F. mając na uwadze, że lasy zapewniają również podstawowe usługi ekosystemowe, które wspierają zrównoważone rolnictwo przez regulowanie przepływów wody, stabilizację gleb, utrzymanie żyzności gleby, regulację klimatu oraz stworzenie warunków do życia dla dzikich zapylaczy i drapieżników żywiących się szkodnikami rolniczymi;
- G. mając na uwadze, że produkty leśne stanowią 1 % światowego PKB;
- H. mając na uwadze, że odnowa lasów jest jedną z niezbędnych strategii ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 stopnia; mając na uwadze, że wszystkie rządy powinny wziąć na siebie odpowiedzialność i podjąć kroki w celu ograniczenia kosztów emisji gazów cieplarnianych we własnym kraju;

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0098.

⁽³⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 125.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0330.

Wtorek, 11 września 2018 r.

- I. mając na uwadze, że wylesianie i degradacja lasów to druga pod względem wielkości antropogeniczna przyczyna emisji dwutlenku węgla, oraz mając na uwadze, że wylesianie i degradacja lasów odpowiada za niemal 20 % wszystkich światowych emisji gazów cieplarnianych;
- J. mając na uwadze, że drewno opałowe wciąż jest najważniejszym produktem leśnym w krajach rozwijających się i najważniejszym źródłem energii w wielu krajach afrykańskich i azjatyckich; mając na uwadze, że w Afryce Subsaharyjskiej cztery osoby na pięć wciąż używają drewna do gotowania;
- K. mając na uwadze, że lasy pierwotne mają bogatą różnorodność biologiczną i magazynują o 30–70 % więcej dwutlenku węgla niż lasy, z których pozyskuje się drewno, lub lasy zdegradowane;
- L. mając na uwadze, że posiadanie jasnych, spójnych i aktualnych informacji na temat pokrywy leśnej jest kluczowe dla skutecznego monitorowania i egzekwowania prawa;
- M. mając na uwadze, że choć umowy o dobrowolnym partnerstwie FLEGT okazały się cenne, jeśli chodzi o przyczynianie się do poprawy zarządzania lasami, nadal mają one wiele słabych stron;
- N. mając na uwadze, że umowy o dobrowolnym partnerstwie FLEGT koncentrują się na pozyskiwaniu drewna na skalę przemysłową, podczas gdy nielegalne pozyskiwanie drewna w bardzo dużej mierze odbywa się metodami rzemieślniczymi i w gospodarstwach rolnych;
- O. mając na uwadze, że umowy o dobrowolnym partnerstwie FLEGT zawierają zbyt wąską definicję „legalności”, pomijając niekiedy kluczowe kwestie związane z prawem własności gruntów i prawami lokalnej ludności;
- P. mając na uwadze, że umowy o dobrowolnym partnerstwie FLEGT, program REDD+ oraz certyfikacja wciąż są odrębnymi inicjatywami, które wymagają dalszej koordynacji;
- Q. mając na uwadze, że osiągnięcie celów FLEGT zależy w dużej mierze od krajów, które prowadzą na dużą skalę działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i handlu, takich jak Chiny, Rosja, Indie, Korea Południowa i Japonia, oraz od ich zaangażowania w walkę z nielegalnym pozyskiwaniem drewna i handlem produktami z nielegalnie pozyskanego drewna, oraz mając na uwadze, że dwustronny dialog polityczny z tymi partnerami do tej pory przyniósł niewielkie rezultaty;
- R. mając na uwadze, że celem rozporządzenia UE w sprawie drewna (EUTR) jest zapewnienie, że nielegalne drewno nie będzie wprowadzane do obrotu na rynku europejskim; mając na uwadze, że w wyniku przeprowadzonego w 2016 r. przeglądu EUTR stwierdzono, iż wdrożenie i egzekwowanie tego rozporządzenia jest niekompletne; mając na uwadze, że na początku roku rozpoczęto konsultacje publiczne na potrzeby ewentualnej rewizji zakresu stosowania EUTR;
- S. mając na uwadze, że strefy obszarów chronionych powinny znaleźć się w centrum każdego strategicznego podejścia do ochrony przyrody; mając na uwadze, że powinny one stanowić ośrodki bezpiecznego rozwoju gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w oparciu o zrównoważone rolnictwo, energię, kulturę i turystykę i wiązać się z rozwojem dobrej administracji;
- T. mając na uwadze znaczenie partnerstw publiczno-prywatnych (PPP) dla zrównoważonego rozwoju parków w Afryce Subsaharyjskiej z poszanowaniem praw społeczności leśnych;
- U. mając na uwadze, że korupcja i niestabilne instytucje to największe przeszkody dla ochrony i zachowania lasów; mając na uwadze, że we wspólnym sprawozdaniu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) i Interpolu⁽⁵⁾ z 2016 r. przestępstwa związane z lasami uznano za jedno z pięciu najistotniejszych wyzwań utrudniających realizację celów zrównoważonego rozwoju oraz stwierdzono, że 15–30 % drewna, którym handluje się na świecie, jest pozyskiwane nielegalnie; mając na uwadze, że według danych Banku Światowego każdego roku poszkodowane kraje tracą ok. 15 mld USD z powodu nielegalnego pozyskiwania drewna i nielegalnego handlu drewnem;

⁽⁵⁾ Nellemann, C. (redaktor prowadzący); Henriksen, R., Kreilhuber, A., Stewart, D., Kotsoy, M., Raxter, P., Mrema, E. i Barrat, S. (redaktorzy), *The Rise of Environmental Crime – A Growing Threat to Natural Resources, Peace, Development And Security, A UNEP-INTERPOL Rapid Response Assessment* [Wzrost przestępczości przeciwko środowisku – rosnące zagrożenie dla zasobów naturalnych, pokoju, rozwoju i bezpieczeństwa. Ocena w trybie pilnym UNEP-Interpol], United Nations Environment Programme and RHIPTO Rapid Response, Norwegian Centre for Global Analyses, www.rhipto.org, 2016 r.

Wtorek, 11 września 2018 r.

- V. mając na uwadze, że przestępczość związana z lasami może przybierać różne formy, takie jak: nielegalna eksploatacja zagrożonych gatunków drewna o wysokiej wartości (ujętych w wykazie CITES), nielegalne pozyskiwanie drewna do produkcji materiałów budowlanych i mebli, nielegalne pozyskiwanie i „legalizowanie” drewna za pośrednictwem firm przykrywek zajmujących się prowadzeniem szkółek leśnych i działalnością rolniczą, które ma na celu dostarczanie pulpy celulozowej dla przemysłu papierniczego, oraz wykorzystywanie nieuregulowanego w dużej mierze handlu drewnem opałowym i węglem drzewnym, aby zatuszować nielegalne pozyskiwanie drewna na obszarach chronionych i poza nimi;
- W. mając na uwadze, że urbanizacja, złe zarządzanie, wylesianie na dużą skalę do celów rolnictwa, górnictwa i rozwoju infrastruktury powoduje poważne naruszenia praw człowieka, które mają katastrofalne skutki dla lokalnych społeczności i ludzi, których egzystencja zależy od lasów, takie jak masowy wykup i dzierżawa ziemi, przymusowe eksmisje, nękanie przez policję, arbitralne aresztowania, a także oraz kryminalizacja przywódców społeczności, obrońców praw człowieka i działaczy na rzecz praw człowieka;
- X. mając na uwadze, że w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 wyznaczono cel powstrzymania i odwrócenia wylesiania i degradacji lasów do 2020 r.; mając na uwadze, że o zobowiązaniu tym przypomniano w porozumieniu paryskim w sprawie klimatu i nie należy go odkładać na później;
- Y. mając na uwadze, że cel zrównoważonego rozwoju nr 15 wyraźnie wskazuje na zapotrzebowanie na dobrą gospodarkę leśną, ponieważ lasy mogą pomóc w osiągnięciu wielu innych celów zrównoważonego rozwoju;
- Z. mając na uwadze, że REDD+ przyniósł wielu krajom rozwijającym się korzyści środowiskowe i społeczne, od zachowania różnorodności biologicznej po rozwój obszarów wiejskich i poprawę zarządzania lasami; mając jednakże na uwadze, że program ten jest krytykowany za wywieranie presji na społeczności żyjące w lasach;
- AA. mając na uwadze, że coraz więcej dowodów wskazuje na to, iż zabezpieczenie praw własności takich wspólnot prowadzi do ograniczenia wylesiania i bardziej zrównoważonej gospodarki leśnej;
- AB. mając na uwadze, że rolnictwo odpowiada za 80 % wylesiania na całym świecie; mając na uwadze, że w szczególności hodowla zwierząt gospodarskich, duże przemysłowe uprawy soi i pozyskiwanie oleju palmowego to podstawowe przyczyny wylesiania, zwłaszcza w krajach tropikalnych, z powodu rosnącego popytu na te produkty w krajach rozwiniętych i gospodarkach wschodzących oraz ekspansji rolnictwa przemysłowego na całym świecie; mając na uwadze, że w badaniu Komisji z 2013 r. wykazano, iż UE-27 była największym światowym importerem netto wylesiania związanego z produkcją towarów (w latach 1990–2008); mając na uwadze, że w związku z tym UE ma do odegrania decydującą rolę w walce z wylesianiem i degradacją lasów, zwłaszcza jeśli chodzi o popyt i wymogi należytej staranności w odniesieniu do towarów rolnych;
- AC. mając na uwadze, że ekspansja upraw soi doprowadziła do problemów społecznych i środowiskowych, takich jak erozja gleby, zużycie zasobów wody, skażenie pestycydami oraz przymusowe przesiedlenia ludności; mając na uwadze, że do najbardziej poszkodowanych grup należą społeczności tubylcze;
- AD. mając na uwadze, że ekspansja plantacji palmy olejowej doprowadziła do niszczenia lasów na masową skalę i do konfliktów społecznych między przedsiębiorstwami prowadzącymi plantacje a grupami tubylczymi i społecznościami lokalnymi;
- AE. mając na uwadze, że w ostatnich latach sektor prywatny wykazuje coraz większe zaangażowanie w ochronę lasów, a także mając na uwadze, że ponad 400 przedsiębiorstw zobowiązało się do wyeliminowania wylesiania ze swoich produktów i łańcuchów dostaw zgodnie z nowojorską deklaracją w sprawie lasów, koncentrując się w szczególności na takich towarach jak olej palmowy, soja, wołowina i drewno; mając na uwadze, że mimo to działania publiczne dotyczące produktów rolnych nadal są stosunkowo rzadkie;

Wtorek, 11 września 2018 r.

1. przypomina, że w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 uznaje się, iż biologicznie zróżnicowane lasy odgrywają kluczową rolę w trwałym rozwoju, a także w realizacji porozumienia paryskiego; przypomina, że zrównoważona gospodarka leśna sprzyjająca włączeniu społecznemu oraz odpowiedzialne korzystanie z produktów leśnych stanowią najsukcesowniej i najbardziej konkurencyjny cenowo system naturalnego wychwytywania i składowania dwutlenku węgla;
2. zwraca się do UE o wsparcie integracji celów w zakresie zarządzania lasami i gruntami w ramach ustalonego na szczeblu krajowym wkładu zalesionych krajów rozwijających się;
3. przypomina, że zgodnie z porozumieniem paryskim wszystkie strony są zobowiązane do podjęcia działań na rzecz ochrony i ulepszania pochłaniaczy gazów cieplarnianych, w tym lasów;
4. zauważa, że powstrzymanie wylesiania i degradacji lasów oraz umożliwienie odnowy lasów stanowiłoby co najmniej 30 % wszystkich działań łagodzących, jakie są niezbędne do ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5°C⁽⁶⁾;
5. zwraca uwagę, że wylesianie odpowiada za 11 % światowych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych, co stanowi więcej niż łączne emisje ze wszystkich samochodów osobowych;
6. potwierdza znaczenie rodzaju gospodarki leśnej dla bilansu dwutlenku węgla w strefie tropikalnej, jak podkreślono w najnowszym artykule⁽⁷⁾, w którym wskazuje się, że nie tylko wylesianie na dużą skalę, jak wcześniej uważano, ale też subtelniejsze formy degradacji mogą powodować bardzo znaczącą emisję dwutlenku węgla, stanowiącą ponad połowę emisji całkowitej;
7. zwraca uwagę, że ponowne zalesianie, odnowa istniejących zdegradowanych lasów i zwiększanie pokrywy leśnej krajobrazów rolniczych poprzez agroleśnictwo stanowią jedyne dostępne źródła ujemnych emisji, które mogą w znacznym stopniu przyczynić się do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego;
8. przypomina o wyzwaniu z Bonn⁽⁸⁾, którego celem jest odnowienie do 2030 r. 350 mln hektarów zdegradowanych i wylesionych terenów, co mogłoby przynieść korzyści netto w wysokości ok. 170 mld USD rocznie, pochodzących z ochrony zlewni, wydajniejszych zbiorów i produktów leśnych, oraz pochłonąć do 1,7 gigaton ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie;
9. wzywa Komisję do wypełnienia międzynarodowych zobowiązań UE, m.in. tych podjętych w ramach COP21, Forum Narodów Zjednoczonych ds. Lasów, Konwencji Narodów Zjednoczonych o różnorodności biologicznej (CBD), nowojorskiej deklaracji w sprawie lasów i celu zrównoważonego rozwoju nr 15, w szczególności celu nr 15.2, by do 2020 r. promować wdrażanie zrównoważonego zarządzania wszystkimi rodzajami lasów, zahamować proces wylesiania, odtworzyć zniszczone lasy i znacząco zwiększyć globalny stopień zalesienia i ponownego zalesienia;
10. przypomina w szczególności, że Unia zobowiązała się do realizacji celów z Aichi zawartych w Konwencji o różnorodności biologicznej, zgodnie z którymi wymaga się zachowania 17 % wszystkich siedlisk, odtworzenia 15 % zdegradowanych ekosystemów oraz zbliżenia wylesiania do zera lub co najmniej jego zredukowania o połowę do 2020 r.;

⁽⁶⁾ Goodman R. C. i Herold M., *Why Maintaining Tropical Forests is Essential and Urgent for Maintaining a Stable Climate* [Dlaczego utrzymanie lasów tropikalnych jest istotne i pilne dla utrzymania stabilnego klimatu?], dokument roboczy nr 385, Centre for Global Development, Waszyngton, 2014 r.; McKinsey & Company, *Pathways to a Low-Carbon Economy* [Drogi do gospodarki niskoemisyjnej], 2009 r.; McKinsey & Company, *Pathways to a Low-Carbon Economy: Version 2 of the Global Greenhouse Gas Abatement Cost Curve* [Drogi do gospodarki niskoemisyjnej: wersja 2 krzywej kosztów redukcji emisji gazów cieplarnianych], 2013 r.

⁽⁷⁾ Baccini, A. i in., *Tropical forests are a net carbon source based on aboveground measurements* [Las tropikalne są źródłem węgla netto, w oparciu o naziemne pomiary zysków i strat], *Science*, tom 358, wydanie 6360, 2017 r., s. 230–234.

⁽⁸⁾ Zob. <https://www.iucn.org/theme/forests/our-work/forest-landscape-restoration/bonn-challenge>

Wtorek, 11 września 2018 r.

11. zauważa, że przemysł lotniczy w ogromnym stopniu zależy od jednostek kompensacji emisji, m.in. lasów; podkreśla jednak, że kompensacja za pomocą lasów spotyka się z poważną krytyką, ponieważ trudno ją zmierzyć i nie da się jej zagwarantować; uważa, że Międzynarodowa Organizacja Lotnictwa Cywilnego (ICAO) powinna wyłączyć kompensację za pomocą lasów z mechanizmu kompensacji i redukcji CO₂ w międzynarodowym lotnictwie cywilnym (CORSIA);

12. podkreśla, że przyczyny wylesiania wykraczają poza sam sektor leśny i obejmują szeroki zakres zagadnień, takich jak prawo własności gruntów, ochrona praw ludności tubylczej, polityka rolna i zmiana klimatu; wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz pełnego i skutecznego wdrożenia umów o dobrowolnym partnerstwie FLEGT oraz do zajęcia się problemem wylesiania w sposób całościowy poprzez spójne ramy polityczne, tj. poprzez zapewnienie skutecznego uznawania i poszanowania praw własności gruntów społeczności zależnych od lasów, zwłaszcza w przypadku finansowania UE na rzecz rozwoju, oraz w ramach procesu przeglądu umów o dobrowolnym partnerstwie FLEGT, a także w taki sposób, aby umożliwić przetrwanie lokalnych społeczności leśnych przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony ekosystemów;

13. wzywa Komisję do sporządzania co dwa lata sprawozdania na temat postępów w realizacji planu działania FLEGT; podkreśla, że powinno to obejmować ocenę wdrażania umów o dobrowolnym partnerstwie, przestrzegania wyznaczonych terminów, wszelkich napotkanych trudności oraz podjętych lub planowanych środków;

14. zauważa, że wdrażanie dobrowolnych umów o partnerstwie będzie miało większe szanse powodzenia, jeżeli zostanie przewidziane bardziej ukierunkowane wsparcie dla grup w trudnej sytuacji, zaangażowanych w zarządzanie zasobami drewna (drobni właściciele, mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa, niezależne podmioty w sektorze „nieformalnym”); podkreśla znaczenie zapewnienia, by procesy certyfikacji respektowały interesy słabszych grup zaangażowanych w gospodarkę leśną;

15. podkreśla znaczenie zwalczania nielegalnego handlu drewnem tropikalnym; sugeruje Komisji, aby w przyszłych negocjacjach w sprawie zezwoleń FLEGT na wywóz zweryfikowanych legalnych produktów z drewna eksportowanych do UE wziąć pod uwagę doświadczenie systemu indonezyjskiego, obowiązującego od listopada 2016 r.; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie niezależnej oceny skutków dotyczącej wdrożenia systemu weryfikacji legalności indonezyjskiego drewna, którą należy przedstawić w stosownym czasie;

16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się ryzykiem prowadzenia handlu drewnem przez grupy zbrojne i do zagwarantowania, że taki handel będzie uznawany za nielegalny na podstawie umowy o dobrowolnym partnerstwie; uważa, że definicja legalności stosowana w systemie weryfikacji legalności drewna (TLAS) powinna zostać rozszerzona we wszystkich dobrowolnych umowach o partnerstwie o kwestie związane prawami człowieka, zwłaszcza prawem społeczności do własności gruntu;

17. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wykorzystały proponowany „zorganizowany dialog FLEGT” do przeprowadzenia właściwej oceny ryzyka korupcji w sektorze leśnym oraz opracowały środki mające na celu zwiększenie uczestnictwa, przejrzystości, odpowiedzialności i uczciwości jako elementów strategii antykorupcyjnej;

18. wzywa UE do opracowania polityki zielonych zamówień publicznych dotyczących drewna, aby wspierać ochronę i odnowę ekosystemów leśnych na całym świecie;

19. z niepokojem zauważa, że sektor leśny jest szczególnie narażony na złe zarządzanie, w tym korupcję, nadużycia finansowe i przestępczość zorganizowaną, która nadal cechuje się znacznym stopniem bezkarności; ubolewa nad faktem, że nawet w krajach, które mają dobre prawo leśne, jego wdrażanie jest słabe;

20. przyjmuje do wiadomości, że według szacunków w 2016 r. popełniono przestępstwa związane z lasami, takie jak nielegalne pozyskiwanie drewna, na kwotę 50–152 mld USD, a w 2014 r. na kwotę 30–100 mld USD, co plasuje ten rodzaj przestępczości na pierwszym miejscu pod względem wysokości dochodów z przestępstw przeciwko środowisku na świecie; zauważa, że nielegalne pozyskiwanie drewna odgrywa znaczącą rolę w finansowaniu przestępczości zorganizowanej, prowadząc do znacznego zubożenia rządów, narodów i społeczności lokalnych ze względu na niepobrażone dochody⁽⁹⁾;

⁽⁹⁾ Nellemann, C. (redaktor prowadzący); Henriksen, R., Kreilhuber, A., Stewart, D., Kotsova, M., Raxter, P., Mrema, E. i Barrat, S. (redaktorzy), *The Rise of Environmental Crime – A Growing Threat to Natural Resources, Peace, Development And Security, A UNEP-INTERPOL Rapid Response Assessment* [Wzrost przestępczości przeciwko środowisku – rosnące zagrożenie dla zasobów naturalnych, pokoju, rozwoju i bezpieczeństwa. Ocena w trybie pilnym UNEP-Interpol], United Nations Environment Programme and RHIPTO Rapid Response, Norwegian Centre for Global Analyses, www.rhipto.org, 2016 r.

Wtorek, 11 września 2018 r.

21. jest zaniepokojony nasileniem się przypadków łamania praw człowieka, masowego wykupu i dzierżawy ziemi oraz zajmowania gruntów rodzimych, co jest spowodowane rozbudową infrastruktury, monokulturowymi plantacjami związanymi z produkcją żywności, opału i włókien, wyrębem lasów oraz działaniami łagodzącymi skutki emisji dwutlenku węgla, takimi jak stosowanie biopaliw i gazu ziemnego czy rozwój energetyki wodnej na dużą skalę;

22. zauważa z niepokojem, że licząca ok. 300 tys. osób populacja ludów, których egzystencja zależy od lasów (nazywanych również „pigmejami” lub „batwa”), mieszkających w lasach deszczowych Afryki Środkowej, stoi w obliczu bezprecedensowej presji na ich ziemię, zasoby leśne i społeczności, ponieważ lasy są wyrębywane w celu pozyskiwania drewna, wycinane na potrzeby rolnictwa lub zamieniane w zamknięte obszary ochrony dzikiej przyrody;

23. stanowczo wzywa, aby Komisja uwzględniła wnioski zawarte w rezolucji Parlamentu z dnia 25 października 2016 r. w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorstw za poważne naruszenia praw człowieka w państwach trzecich⁽¹⁰⁾, również w odniesieniu do przedsiębiorstw działających w tym sektorze; w szczególności wzywa Komisję do wdrożenia środków, o które wnoszono w wyżej wymienionej rezolucji, aby wskazać i ukarać odpowiedzialne podmioty, jeżeli dana działalność jest bezpośrednio lub pośrednio powiązana z międzynarodowymi przedsiębiorstwami, których działalność podlega ustawodawstwu państwa członkowskiego;

24. podkreśla fakt, że nielegalne pozyskiwanie drewna powoduje uszczuplenie dochodów podatkowych krajów rozwijających się; ubolewa zwłaszcza nad faktem, że raje podatkowe offshore i programy unikania zobowiązań podatkowych są wykorzystywane do finansowania spółek fasadowych i spółek zależnych dużych przedsiębiorstw celulozowo-wyrębowych i wydobywczych związanych z wylesianiem, co potwierdzają dokumenty panamskie i dokumenty z rajów podatkowych, w kontekście, w którym skutki nieuregulowanej globalizacji finansowej mogą negatywnie oddziaływać na ochronę lasów i zrównoważenie środowiskowe; ponownie wzywa, aby UE wykazała silną wolę polityczną i determinację w walce z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od opodatkowania zarówno na szczeblu krajowym, jak i w stosunkach z państwami trzecimi;

25. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie długo oczekiwanego studium wykonalności dotyczącego możliwości zintensyfikowania działań UE przeciwko wylesianiu⁽¹¹⁾, zleconego przez Dyрекcję Generalną ds. Środowiska Komisji Europejskiej; zauważa, że badanie to koncentruje się głównie na siedmiu produktach stanowiących zagrożenie dla lasów (olej palmowy, soja, guma, wołowina, kukurydza, kakao i kawa), i uznaje, że „UE jest bezsprzecznie częścią problemu globalnego wylesiania”;

26. wzywa Komisję do niezwłocznego rozpoczęcia szczegółowej oceny skutków oraz rzeczywistych konsultacji z zainteresowanymi stronami, z udziałem zwłaszcza lokalnej ludności i kobiet, w celu opracowania konkretnego planu działania UE w sprawie wylesiania i degradacji lasów, który obejmowałby konkretne i spójne środki regulacyjne, w tym mechanizm monitorowania, aby zagwarantować, że żadne łańcuchy dostaw ani transakcje finansowe, w które zaangażowana byłaby UE, nie będą powodować wylesiania, degradacji lasów ani łamania praw człowieka; apeluje, by w tym planie działania propagowano zwiększoną pomoc finansową i techniczną dla krajów-producentów, mając na uwadze szczególny cel, jakim jest ochrona, utrzymanie i odbudowa lasów i kluczowych ekosystemów oraz poprawa warunków życia społeczności zależnych od lasów;

27. przypomina, że kobiety tubylcze i kobiety na obszarach wiejskich odgrywają centralną rolę w ochronie ekosystemów leśnych; zauważa jednak z niepokojem, że kobiety nie są włączane w proces zarządzania zasobami naturalnymi, a ich pozycja nie jest wzmacniana; ubolewa nad brakiem edukacji leśnej; uważa, że równouprawnienie płci w edukacji leśnej jest kluczowym elementem zrównoważonej gospodarki leśnej, który powinien znaleźć odzwierciedlenie w planie działania UE;

28. odnotowuje fakt rozpoczęcia konsultacji społecznych w sprawie zakresu produktów objętych rozporządzeniem w sprawie drewna; uważa, że możliwość wyboru w kwestionariuszu opcji ograniczenia zakresu stosowania rozporządzenia nie jest uzasadniona, jako że nielegalny handel kwitnie przy obecnym zakresie stosowania rozporządzenia; odnotowuje ponadto przychylne stanowisko Europejskiej Konfederacji Przemysłu Drzewnego w sprawie rozszerzenia zakresu rozporządzenia w sprawie drewna na wszystkie produkty drzewne;

29. zauważa, że w przeglądzie EUTR z 2016 r. (SWD(2016)0034) nie udało się ocenić, czy sankcje określone przez państwa członkowskie są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, ponieważ liczba sankcji zastosowanych do tej pory jest bardzo niska; kwestionuje fakt, że niektóre państwa członkowskie nakładają sankcje na podstawie kryterium „krajowych warunków gospodarczych”, ze względu na międzynarodowy aspekt tego typu przestępczości, a także fakt, że zajmuje on pierwsze miejsce na świecie pod względem przestępstw przeciwko środowisku;

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 125.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/forests/pdf/feasibility_study_deforestation_kh0418199enn_main_report.pdf

Wtorek, 11 września 2018 r.

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w pełni wdrożyły i stosowały EUTR i aby rozporządzenie to obejmowało wszystkie produkty, które są lub mogą być wytwarzane z drewna i które zawierają lub mogą zawierać drewno; podkreśla wymóg przeprowadzania odpowiednich i skutecznych kontroli, w tym w odniesieniu do złożonych łańcuchów dostaw i przywozu z krajów, w których odbywa się obróbka, oraz wzywa do nakładania poważnych i odstraszających sankcji na wszystkie podmioty gospodarcze, jako że jest to przestępstwo międzynarodowe, które generuje najwyższe dochody z przestępstw przeciwko środowisku;

31. odnotowuje odkrycie, że pozwolenia na wywóz w ramach FLEGT pozwalają na mieszanie nielegalnie pozyskanego drewna z drewnem legalnym i że takie drewno może być zatem potencjalnie wywożone do UE jako zgodne z EUTR ⁽¹²⁾;

32. wzywa Komisję, aby zaktualizowała unijne wytyczne dotyczące rozporządzenia UE w sprawie drewna w celu rozwiązania problemu drewna będącego przedmiotem handlu prowadzonego przez grupy zbrojne oraz aby zaleciła bardziej szczegółowe środki ograniczania ryzyka w celu poprawy egzekwowania przepisów, takie jak wymóg należytej staranności od podmiotów dokonujących przywozu z obszarów ogarniętych konfliktami lub obszarów wysokiego ryzyka, postanowienia i warunki w umowach z dostawcami przeciwdziałające korupcji, wdrożenie przepisów antykorupcyjnych, a także kontrola sprawozdań finansowych oraz kontrole antykorupcyjne;

Zarządzanie lasami i gruntami

33. uznaje duże znaczenie prac prowadzonych w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w odniesieniu do globalnej zrównoważonej gospodarki leśnej, która odgrywa kluczową rolę w zrównoważonym handlu produktami leśnymi;

34. zwraca się do UE, aby ustanowiła ściślejszą współpracę i skuteczne partnerstwa z najważniejszymi krajami zużywającymi drewno i międzynarodowymi zainteresowanymi stronami, takimi jak ONZ, w szczególności FAO, Międzynarodowe Centrum Badań Leśnictwa (CIFOR) oraz Program Leśnictwa Banku Światowego (PROFOR), w celu skuteczniejszego ograniczenia na skalę światową handlu nielegalnie pozyskanym drewnem i ogólnie lepszego zarządzania w dziedzinie leśnictwa;

35. podkreśla, że lasy wtórne – odnawiające się głównie w wyniku procesów naturalnych po znacznym zjawisku katastrofalnym bądź zakłóceniu ze strony człowieka wobec lasów pierwotnych – także zapewniają, wraz z lasami pierwotnymi, podstawowe usługi ekosystemowe, środki utrzymania dla ludności lokalnych oraz źródło drewna; uważa, że ponieważ przetrwanie lasów wtórnych jest również zagrożone z powodu nielegalnego pozyskiwania drewna, wszelkie działania na rzecz przejrzystości i odpowiedzialności w zakresie gospodarki leśnej powinny być ukierunkowane także na lasy wtórne, a nie tylko na lasy pierwotne;

36. podkreśla potrzebę wspierania pluralistycznego i społecznościowego wymiaru gospodarki leśnej przez zwiększenie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w planowanie i wdrażanie polityki i projektów w zakresie gospodarki leśnej, podnoszenie świadomości i zapewnianie społecznościom lokalnym dostępu do korzyści płynących z zasobów leśnych;

37. z niepokojem zauważa, że niepewna sytuacja w zakresie praw własności gruntów ludności zamieszkującej lasy stanowi główną przeszkodę w przeciwdziałaniu wylesianiu;

38. przypomina, że odpowiedzialne zarządzanie własnością gruntów i lasów ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia stabilności społecznej, zrównoważonego użytkowania środowiska i odpowiedzialnych inwestycji na rzecz zrównoważonego rozwoju;

⁽¹²⁾ W raporcie Agencji Dochodzeń Środowiskowych (Environmental Investigation Agency, EIA) i Indonezyjskiej Sieci Monitorowania Lasów (Jaringan Pemantau Independen Kehutanan/JPIK) z 2014 r. pt. *Permitting Crime* [Przestępstwa związane z zezwoleniami] stwierdzono, że niektóre przedsiębiorstwa posiadające pozwolenia TLAS są zaangażowane w „pranie drewna”, gdyż mieszają drewno pozyskiwane nielegalnie z drewnem legalnym. Obecnie drewno to mogłoby być wywożone do UE jako drewno posiadające zezwolenie FLEGT. Raport dostępny na stronie <http://www.wri.org/blog/2018/01/indonesia-has-carrot-end-illegal-logging-now-it-needs-stick>, źródło pierwotne <https://eia-international.org/wp-content/uploads/Permitting-Crime.pdf>

Wtorek, 11 września 2018 r.

39. odnotowuje istnienie modeli wspólnotowej gospodarki leśnej i zbiorowych zwyczajowych praw własności gruntu, które mogą przynieść szereg korzyści⁽¹³⁾, w tym zwiększenie powierzchni lasów i dostępnych zasobów wodnych, ograniczenie nielegalnego pozyskiwania drewna przez wprowadzenie jasnych przepisów dotyczących dostępu do drewna, a także solidny system monitorowania lasów; proponuje intensyfikację badań i wsparcia w zakresie opracowania ram prawnych dotyczących leśnictwa wspólnotowego;

40. wzywa kraje partnerskie do uznawania i ochrony prawa lokalnej ludności zależnej od lasów oraz rdzennej ludności, przede wszystkim kobiet tubylczych, do uświęconej tradycją własności i kontroli w odniesieniu do jej gruntów, terytoriów i zasobów naturalnych, zgodnie z różnymi instrumentami międzynarodowymi dotyczącymi praw człowieka, takimi jak Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, UNDRIP i konwencja MOP nr 169; apeluje do UE o wspieranie krajów partnerskich w tych działaniach oraz w skrupulatnym stosowaniu zasady dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody na operacje nabywania gruntów na dużą skalę;

41. zwraca uwagę na kurczącą się przestrzeń i coraz częstsze zagrożenia dla wolności wyrażania opinii przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego i społeczności w odniesieniu do gospodarki leśnej;

42. wzywa Komisję, aby doprowadziła to tego, że dobrowolne wytyczne w sprawie odpowiedzialnego zarządzania tytułami prawnymi do gruntów, łowisk i lasów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa staną się wiążące dla planu inwestycji zewnętrznych; podkreśla, że przestrzeganie dobrowolnych wytycznych dotyczących zarządzania własnością wymaga skutecznego, niezależnego monitorowania i egzekwowania, w tym odpowiednich mechanizmów rozstrzygania sporów i składania skarg; nalega na włączenie norm dotyczących praw własności gruntów do opracowywania projektów, monitorowania oraz sporządzania rocznych sprawozdań oraz na to, by te normy stały się wiążące dla wszystkich działań zewnętrznych UE finansowanych w ramach oficjalnej pomocy rozwojowej;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia w pierwszej kolejności skutecznego pod względem administracyjnym mechanizmu rozpatrywania skarg dla ofiar naruszeń praw człowieka i innych negatywnych skutków działań finansowanych w ramach oficjalnej pomocy rozwojowej, aby możliwe było wszczynanie dochodzeń i procedur pojednawczych; zaznacza, że mechanizm ten powinien obejmować zestandaryzowane procedury oraz mieć charakter administracyjny i tym samym uzupełniający względem mechanizmów sądowych, zaś delegatury UE mogłyby odgrywać rolę punktów kontaktowych;

44. wzywa UE do przyjęcia przepisu dotyczącego obowiązkowego ujawniania informacji na temat wylesiania, które stanowią dowód inwestycji finansowych związanych z produkcją lub przetwarzaniem towarów stanowiących zagrożenie dla lasów;

45. przypomina, że do dnia 27 listopada 2018 r. Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania dyrektywy w sprawie przejrzystości 2013/50/UE, która wprowadza wymóg ujawniania informacji o płatnościach na rzecz administracji rządowych, dokonywanych przez spółki notowane i duże spółki nienotowane na rynku regulowanym, prowadzące działalność w przemyśle wydobywczym i zajmujące się wyrębem lasów pierwotnych (naturalnych i półnaturalnych); zauważa ponadto, że sprawozdaniu powinien towarzyszyć wniosek ustawodawczy; w świetle ewentualnego przeglądu wzywa Komisję do rozważenia tego, aby wspomniany wymóg rozszerzyć również na inne sektory przemysłu wpływające na lasy oraz na lasy inne niż pierwotne;

46. ubolewa nad tym, że w wielu krajach powszechny jest niedostateczny udział szczebla lokalnego i brak umów ze społecznościami leśnymi dotyczących podziału na strefy użytkowania gruntów i przyznawania koncesji; jest zdania, że systemy TLAS powinny obejmować zabezpieczenia proceduralne, które wzmacniają pozycję wspólnot autochtonicznych, tak aby zmniejszyć prawdopodobieństwo wystąpienia opartego na korupcji lub niesprawiedliwego przydzielania lub przenoszenia prawa własności do gruntów;

47. podkreśla, że przejrzystość danych, lepsze mapowanie, niezależne monitorowanie, narzędzia audytu i wymiana informacji mają zasadnicze znaczenie dla poprawy zarządzania, współpracy międzynarodowej i ułatwienia wywiązywania się ze zobowiązań dotyczącego zerowego wylesiania; wzywa UE do zwiększenia wsparcia finansowego i technicznego dla krajów partnerskich, aby osiągnąć te cele pomóc im w wypracowaniu wiedzy specjalistycznej niezbędnej do poprawy struktur i zwiększenia odpowiedzialności na lokalnym szczeblu gospodarowania lasami;

⁽¹³⁾ Przypadek z Nepalu przedstawiony przez firmę ClientEarth, informacje na stronie <https://www.clientearth.org/what-can-we-learn-from-community-forests-in-nepal/>.

Wtorek, 11 września 2018 r.

Odpowiedzialne łańcuchy dostaw i finansowanie

48. zwraca uwagę, że kontrole przywozu drewna i produktów z drewna na granicach UE powinny być bardziej dogłębne, aby zagwarantować, że przywożone produkty rzeczywiście spełniają kryteria konieczne do wprowadzenia na terytorium UE;

49. zwraca uwagę, że ponad połowa towarów produkowanych i wywożonych na rynek światowy to produkty pochodzące z nielegalnego wylesiania; uwzględniając pochodzące z rolnictwa towary stanowiące zagrożenie dla lasów, zaznacza, że zgodnie z szacunkami 65 % wywozu wołowiny z Brazylii, 9 % wywozu wołowiny z Argentyny, 41 % wywozu soi z Brazylii, 5 % wywozu soi z Argentyny i 30 % wywozu soi z Paragwaju ma prawdopodobnie związek z nielegalnym wylesianiem; ponadto zauważa, że producenci w UE przywożą znaczące ilości paszy i produktów białkowych z krajów rozwijających się ⁽¹⁴⁾;

50. zwraca uwagę, że sektor prywatny odgrywa kluczową rolę w osiąganiu międzynarodowych celów operacyjnych w zakresie leśnictwa, włącznie z odnową lasów; podkreśla jednak potrzebę zadbania o to, by łańcuchy dostaw i przepływy finansowe wspierały wyłącznie legalną produkcję o zrównoważonym charakterze, niepowodującą wylesiania, oraz nie prowadziły do łamania praw człowieka;

51. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że główne podmioty sektora prywatnego (bardzo często podmioty z UE) zobowiązały się do wyeliminowania wylesiania z ich łańcuchów dostaw i inwestycji; zwraca jednak uwagę, że UE musi stawić czoła temu wyzwaniu i wesprzeć wysiłki sektora prywatnego za pomocą strategii politycznych i odpowiednich środków, aby stworzyć wspólny punkt odniesienia dla wszystkich przedsiębiorstw i wyrównać warunki działania; uważa, że działanie takie miałyby pozytywny wpływ na podejmowanie zobowiązań, wzbudzałoby zaufanie i wzmocniłoby odpowiedzialność przedsiębiorstw za realizację ich zobowiązań;

52. przypomina, że należy przestrzegać wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka; popiera toczące się negocjacje mające na celu stworzenie wiążącego instrumentu ONZ w dziedzinie praw człowieka dotyczącego spółek transnarodowych i innych przedsiębiorstw i podkreśla znaczenie aktywnego udziału UE w tym procesie;

53. zachęca korporacje do podjęcia działań mających na celu zapobieganie korupcji w ich praktykach biznesowych, zwłaszcza w odniesieniu do przyznawania praw własności gruntów, oraz do rozszerzenia ich zewnętrznych systemów monitorowania na normy pracy, tak aby obejmowały szersze zobowiązania związane z wylesianiem;

54. wzywa UE do wprowadzenia obowiązkowych wymogów dla sektora finansowego dotyczących przeprowadzenia solidnej analizy należytej staranności przy ocenie finansowych i niefinansowych zagrożeń środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem; wzywa również do publicznego ujawniania procedur należytej staranności, co najmniej w ramach sprawozdawczości rocznej inwestorów;

55. wzywa UE do zajęcia się problemem wylesiania na świecie poprzez uregulowanie europejskiego handlu i konsumpcji towarów obciążonych ryzykiem uszkodzenia lasom, takich jak soja, olej palmowy, eukaliptus, wołowina, skóra i kakao, w oparciu o doświadczenia zdobyte w związku z planem działań FLEGT, rozporządzeniem w sprawie drewna, rozporządzeniem w sprawie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami, dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, prawodawstwem dotyczącym nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz innymi inicjatywami UE mającymi na celu uregulowanie łańcuchów dostaw;

56. uważa, że takie ramy regulacyjne powinny:

- a) ustanawiać obowiązkowe kryteria dla produktów zrównoważonych i niepowodujących wylesiania;
- b) nakładać obowiązki zachowania należytej staranności na podmioty działające na rynkach wyższego i niższego szczebla w łańcuchach dostaw towarów obciążonych ryzykiem uszkodzenia lasom;
- c) egzekwować identyfikowalność towarów oraz przejrzystość w całym łańcuchu dostaw;

⁽¹⁴⁾ Forest Trends Report Series [Seria „Sprawozdania na temat trendów w leśnictwie”]: *Consumer Goods and Deforestation: An Analysis of the Extent and Nature of Illegality in Forest Conversion for Agriculture and Timber Plantations* [Dobra konsumpcyjnie a wylesianie: analiza zakresu i charakteru nielegalnej działalności związanej z przekształcaniem lasów w obszary rolne i obszary pozyskiwania drewna], 2014 r.

Wtorek, 11 września 2018 r.

- d) zobowiązywać właściwe organy państw członkowskich do prowadzenia dochodzeń i ścigania obywateli UE lub przedsiębiorstw z siedzibą w UE czerpiących korzyści z nielegalnego przekształcania gruntów w krajach będących producentami;
- e) przestrzegać międzynarodowych praw człowieka, respektować prawa zwyczajowe określone w dobrowolnych wytycznych dotyczących zarządzania własnością i gwarantować dobrowolną, uprzednią i świadomą zgodę wszystkich potencjalnie dotkniętych społeczności przez cały cykl życia produktu;

57. apeluje do UE o zagwarantowanie, by wdrożone środki i ramy regulacyjne nie narzucały małym i średnim producentom nadmiernego obciążenia ani nie uniemożliwiały im dostępu do rynku i handlu międzynarodowego;

58. wzywa również UE do promowania podobnych wiążących ram prawnych na szczeblu międzynarodowym i do włączenia dyplomacji dotyczącej lasów do swojej polityki klimatycznej, aby zachęcić kraje, które przetwarzają lub importują znaczne ilości drewna tropikalnego, takie jak Chiny i Wietnam, do przyjęcia skutecznego ustawodawstwa zakazującego przywozu nielegalnie pozyskanego drewna i nakładającego na podmioty obowiązek zachowania należytej staranności (podobnie jak w przypadku EUTR); w tym celu wzywa Komisję do zwiększenia przejrzystości rozmów i działań podejmowanych w ramach mechanizmu koordynacji dwustronnej ds. egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa (BCM-FLEG) z Chinami;

59. ubolewa nad zniesieniem przez rząd Demokratycznej Republiki Konga moratorium na udzielenie nowych licencji na eksploatację lasów tropikalnych DRK dla dwóch chińskich przedsiębiorstw; wzywa do utrzymania tego moratorium do czasu osiągnięcia przez podmioty eksploatujące lasy, rząd i ludność lokalną zależną od lasów porozumienia w sprawie protokołów gwarantujących zadowalające zarządzanie środowiskowe i społeczne;

60. wzywa UE do wprowadzenia, w ramach reformy wspólnej polityki rolnej, kryteriów współzależności w odniesieniu do pasz dla zwierząt w celu zapewnienia, by dotacje publiczne były przyznawane w odniesieniu do żywności pochodzącej ze zrównoważonych źródeł i niepowodującej wylesiania, ograniczenia przywozu roślin wysokobiałkowych i zwierząt gospodarskich, przy jednoczesnym zróżnicowaniu i zwiększeniu krajowej produkcji roślin wysokobiałkowych, a także w celu wykluczenia przywozu towarów stanowiących zagrożenie dla lasów (np. soi, kukurydzy) z bezpośredniego lub pośredniego wsparcia w ramach przyszłej polityce rolnej i żywieniowej UE;

61. podkreśla, że przyszłą WPR należy dostosować do zobowiązań międzynarodowych UE, łącznie z programem działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i porozumieniem paryskim w sprawie zmian klimatu;

62. wzywa do wykorzystania wskaźników celów zrównoważonego rozwoju do oceny zewnętrznych skutków WPR, zgodnie z propozycją OECD;

63. przypomina, że Maleszja i Indonezja są głównymi producentami oleju palmowego – ich produkcję szacuje się na 85–90 % produkcji światowej – oraz że rosnący popyt na ten produkt prowadzi do wylesiania, wywiera presję na użytkowanie gruntów i ma duży wpływ na lokalne społeczności, zdrowie i zmianę klimatu; w tym kontekście podkreśla, że należy wykorzystać negocjacje dotyczące umów handlowych z Indonezją i Maleszją w celu poprawy sytuacji w terenie;

64. przyjmuje do wiadomości – w kontekście oleju palmowego – pozytywny wkład istniejących systemów certyfikacji, lecz ubolewa, że okrągły stół ds. zrównoważonej produkcji oleju palmowego (RSPO), indonezyjski olej palmowy ze zrównoważonej produkcji (ISPO), malezyjski olej palmowy ze zrównoważonej produkcji (MSPO) ani żaden inny uznany główny system certyfikacji nie zakazuje skutecznie swoim członkom przekształcania lasów deszczowych i torfowisk w plantacje palmy olejowej; uważa w związku z tym, że te główne systemy certyfikacji nie przynoszą skutecznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w procesie zakładania plantacji i uprawy, w związku z czym nie zapobiegły one ogromnym pożarom lasów i torfowisk; wzywa Komisję, aby zapewniła niezależną kontrolę i monitorowanie tych systemów certyfikacji, aby zagwarantować, że olej palmowy wprowadzany na rynek UE spełnia wszystkie niezbędne standardy i jest produkowany w sposób zrównoważony; odnotowuje, że kwestia zrównoważonego charakteru sektora oleju palmowego nie może zostać rozwiązana wyłącznie dzięki środkom dobrowolnym i politycznym, lecz konieczne są również wiążące zasady i obowiązkowe programy certyfikacji dla przedsiębiorstw produkujących olej palmowy;

Wtorek, 11 września 2018 r.

65. podkreśla potrzebę poprawy – za pomocą etykietowania – wiarygodności dobrowolnych systemów certyfikacji w celu zagwarantowania, że na rynek UE trafia wyłącznie olej palmowy niepowodujący wylesiania, degradacji lasów, nielegalnego przywłaszczania gruntów i innych naruszeń praw człowieka, zgodnie z rezolucją Parlamentu z dnia 25 października 2016 r. w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorstw za poważne naruszenia praw człowieka w państwach trzecich⁽¹³⁾, oraz że systemy takie jak RSPO obejmują wszystkie zastosowania końcowe oleju palmowego; podkreśla ponadto konieczność szerszego informowania konsumentów o szkodliwych konsekwencjach niezrównoważonej produkcji oleju palmowego dla środowiska, aby ostatecznie doprowadzić do znaczącego ograniczenia spożycia oleju palmowego;

66. wzywa Komisję i wszystkie państwa członkowskie UE, które jeszcze tego nie uczyniły, do działania na rzecz ustanowienia ogólnounijnego zobowiązania do pozyskiwania wyłącznie certyfikowanego oleju palmowego ze zrównoważonych upraw do roku 2020, m.in. przez podpisanie i wdrożenie deklaracji amsterdamskiej pt. „Towards Eliminating Deforestation from Agricultural Commodity Chains with European Countries” [W kierunku zaprzestania wylesiania w ramach łańcuchów towarów rolnych obejmujących kraje europejskie], oraz do działania na rzecz ustanowienia zobowiązania branżowego, m.in. przez podpisanie i wdrożenie deklaracji amsterdamskiej pt. „In Support of a Fully Sustainable Palm Oil Supply Chain by 2020” [Poparcie dla w pełni zrównoważonego łańcucha dostaw oleju palmowego do 2020 r.];

Spójność polityki na rzecz rozwoju

67. przypomina, że cele zrównoważonego rozwoju można osiągnąć tylko wtedy, gdy łańcuchy dostaw staną się zrównoważone, a między strategiami politycznymi powstanie synergia; wyraża zaniepokojenie faktem, że wysoka zależność UE od przywozu pasz dla zwierząt mających postać nasion soi powoduje wylesianie poza granicami Unii; wyraża zaniepokojenie wpływem, jaki rosnący przywóz biomasy i coraz większy popyt na drewno w Europie wywiera na środowisko, zwłaszcza w kontekście osiągnięcia celów UE w zakresie energii z odnawialnych źródeł; wzywa UE do respektowania obowiązku zachowania spójności polityki na rzecz rozwoju, jak stanowi art. 208 TFUE, ponieważ stanowi to zasadniczy aspekt wkładu UE w realizację agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, porozumienia paryskiego i Europejskiego konsensusu na rzecz rozwoju; wzywa zatem UE do zapewnienia spójności swojej polityki rozwojowej, handlowej, rolnej, energetycznej i klimatycznej;

68. wzywa Komisję do usprawnienia i lepszej koordynacji wysiłków na rzecz walki z nielegalnym pozyskiwaniem drewna w ramach różnych strategii politycznych UE i swoich służb zaangażowanych w te strategie; wzywa Komisję, aby w przyszłych dwustronnych lub wielostronnych umowach handlowych negocjowała normy dotyczące przywozu drewna, tak aby uniknąć zaprzepaszczenia sukcesów osiągniętych dzięki planowi działania FLEGT wraz z państwami produkującymi drewno;

69. przypomina, że 80 % lasów to grunty i terytoria tradycyjnie zamieszkiwane i użytkowane przez ludy tubylcze i społeczności lokalne; z zaniepokojeniem zauważa, że specjalna sprawozdawczyni ONZ ds. praw ludów tubylczych zgłosiła otrzymywanie coraz większej liczby zarzutów dotyczących sytuacji, w których projekty łagodzenia skutków zmiany klimatu, w szczególności projekty w zakresie energii odnawialnej, takie jak produkcja biopaliw i budowa zapór hydroelektrycznych, negatywnie wpłynęły na prawa ludów tubylczych; podkreśla potrzebę zagwarantowania lokalnym społecznościom żyjącym w lasach praw własności gruntów, w tym praw zwyczajowych; podkreśla, że płatności uzależnione od wyników i program REDD+ stwarzają możliwości poprawy w zakresie zarządzania lasami, praw własności gruntu i środków utrzymania;

70. podkreśla kluczową rolę ludów tubylczych w zrównoważonym zarządzaniu zasobami naturalnymi i zachowaniu bioróżnorodności; przypomina, że w Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu wzywa się państwa-strony do respektowania wiedzy i praw ludów tubylczych jako gwarancji wdrożenia REDD+; wzywa państwa partnerskie do przyjęcia środków mających na celu efektywne angażowanie ludów tubylczych w działania mające na celu łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej;

71. wzywa UE i państwa członkowskie do zwiększenia synergii między umową o dobrowolnym partnerstwie FLEGT a REDD+;

72. wyraża głębokie zaniepokojenie coraz częstszym przemysłowym wykorzystaniem lasów na szeroką skalę do celów energetycznych poprzez monokulturę, co przyspiesza globalną utratę różnorodności biologicznej i pogarszanie się funkcji ekosystemów;

⁽¹³⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 125.

Wtorek, 11 września 2018 r.

73. przypomina, że polityka UE w zakresie biopaliw powinna być spójna z celami zrównoważonego rozwoju i zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju; ponownie wskazuje, że UE najpóźniej do 2030 r. powinna stopniowo wycofać wszystkie zachęty polityczne do produkcji agropaliw;

74. ubolewa, że w ramach trwającego przeglądu dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (RED II) nie wprowadzono kryteriów zrównoważonego rozwoju społecznego i innych pośrednich skutków dla użytkowania gruntów, biorąc pod uwagę ryzyko masowego wykupu i dzierżawy ziemi; przypomina, że ta dyrektywa powinna być zgodna z międzynarodowymi normami dotyczącymi praw własności gruntu, tj. konwencją nr 169 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dobrowolnymi wytycznymi FAO w sprawie prawa własności gruntu i zasadami odpowiedzialnego inwestowania w rolnictwo i systemy żywnościowe; podkreśla z równą stanowczością potrzebę wprowadzenia bardziej rygorystycznych kryteriów dotyczących biomasy leśnej, aby uniknąć sytuacji, w której promowanie bioenergii prowadzi do wylesiania za granicą;

75. odnotowuje jednoznaczny zbiór dowodów na to, że przekształcanie lasów tropikalnych w tereny rolnicze, plantacje i inne formy użytkowania gruntów powoduje znaczne straty wśród gatunków, w szczególności leśnych gatunków stenotopowych; podkreśla konieczność odtworzenia naturalnych i zróżnicowanych biologicznie lasów jako środka przeciwdziałania zmianie klimatu i ochrony różnorodności biologicznej zgodnie z celami agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności z celem 15; uważa, że programy odtworzenia lasów powinny uwzględniać lokalne zwyczajowe prawa własności gruntu, mieć włączający charakter i być dostosowane do lokalnych warunków, a także wspierać rozwiązania oparte na przyrodzie, takie jak odtwarzanie krajobrazu leśnego, w celu zrównoważenia sposobów wykorzystania gruntów, w tym obszarów chronionych, agroleśnictwa, systemów rolniczych, plantacji na małą skalę i osiedli ludzkich; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że wpływ konsumpcji w UE na wylesianie za granicą zostanie uwzględniony w świetle celów określonych w strategii UE na rzecz różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.;

76. wzywa UE, aby wspierała inicjatywy krajów rozwijających się bogatych w zasoby leśne, mające na celu zrównoważenie nieskrępowanej ekspansji działalności rolniczej i wydobywczej, które miały w przeszłości negatywny wpływ na gospodarkę leśną, źródła utrzymania i integralność kulturową ludności tubylczej oraz szkodliwe skutki dla stabilności społecznej i suwerenności żywnościowej rolników;

77. ponownie stwierdza, że zrównoważone łańcuchy wartości w przypadku drewna pozyskiwanego z lasów zarządzanych w sposób zrównoważony, w tym ze zrównoważonych plantacji leśnych i rodzinnych hodowli drzew, mogą w istotny sposób przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i wypełnienia zobowiązań w związku ze zmianą klimatu; w kontekście, w którym degradacja lasów lub zakłócanie ich funkcjonowania odpowiada za 68,9 % całkowitego uwalniania węgla w ekosystemach tropikalnych⁽¹⁶⁾, nalega, aby żadne środki publiczne pochodzące z finansowania działań na rzecz klimatu i finansowania rozwoju nie były wykorzystywane do wspierania ekspansji rolnictwa, pozyskiwania drewna na skalę przemysłową, górnictwa, wydobywania zasobów lub rozwoju infrastruktury na nienaruszonych krajobrazach leśnych, podczas gdy finansowanie z funduszy publicznych w bardziej ogólnym ujęciu powinno podlegać solidnym kryteriom zrównoważonego rozwoju; ponadto wzywa UE i jej państwa członkowskie do koordynowania polityki darczyńców w tym zakresie⁽¹⁷⁾;

78. uważa, że wysiłki na rzecz powstrzymania wylesiania muszą obejmować pomoc i wsparcie na rzecz jak najefektywniejszego wykorzystywania istniejących gruntów uprawnych w połączeniu z podejściem w zakresie inteligentnej wsi; odnotowuje, że praktyki agroekologiczne mają duży potencjał maksymalizacji funkcji i odporności ekosystemowych dzięki różnorodnym mieszanym technikom sadzenia, agroleśnictwa i permakultury, które mają również zastosowanie w uprawie palmy olejowej, kakao lub gumy i są korzystne z punktu widzenia skutków społecznych, dywersyfikacji produkcji i wydajności, bez uciekania się do dalszego przekształcania lasów;

Przestępczość związana z lasami

79. zauważa, że według UNEP i Interpolu nielegalny wyręb drewna i handel nim to jeden z pięciu najważniejszych rodzajów przestępstw przeciwko środowisku, w które w coraz większym stopniu zaangażowane są transgraniczne grupy przestępczości zorganizowanej;

80. podkreśla, że walka z nielegalnym handlem międzynarodowym wymaga skoordynowanych i zintegrowanych działań w celu powstrzymania zniszczeń, wylesiania, nielegalnej eksploatacji drewna, zapobiegania przemytowi, masakrom oraz popytowi na produkty leśne oraz dzikie gatunki roślin i zwierząt;

⁽¹⁶⁾ Baccini, A. i in., *Tropical forests are a net carbon source based on aboveground measurements* [Lasy tropikalne są źródłem węgla netto, w oparciu o naziemne pomiary zysków i strat], *Science*, tom 358, wydanie 6360, 2017 r., s. 230–234, <http://science.sciencemag.org/content/early/2017/09/27/science.aam5962>

⁽¹⁷⁾ Baccini, A. i in., op. cit.

Wtorek, 11 września 2018 r.

81. podkreśla, że przestępstwa związane z lasami, od nieuregulowanego bądź nielegalnego wypalania węgla drzewnego po przestępstwa dotyczące drewna, papieru i pulpy, które są popełniane przez korporacje na dużą skalę, mają zasadniczy wpływ na globalne emisje gazów cieplarnianych, zasoby wody, pustynnienie i strukturę opadów atmosferycznych;

82. zauważa z niepokojem, że według raportu UNEP i Interpolu w wielu krajach ustawodawstwo dotyczące przestępczości przeciwko środowisku ocenia się jako nieodpowiednie m.in. ze względu na brak wiedzy fachowej i personelu, niski poziom grzywnien lub brak sankcji karnych, co stanowi przeszkodę w skutecznym zwalczaniu tych przestępstw;

83. podkreśla znaczenie wdrożenia w krajach producentów skutecznych i rzeczywiście odstrasżających sankcji w celu zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i handlu drewnem;

84. wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu stosowania dyrektywy 2008/99/WE w sprawie ochrony środowiska przez prawo karne ⁽¹⁸⁾, aby objęła ona nielegalną eksploatację drewna;

85. zachęca UE do zapewnienia pomocy w celu wzmocnienia monitorowania wylesiania i nielegalnych działań;

86. podkreśla potrzebę wyeliminowania pierwotnych przyczyn przestępstw przeciwko środowisku, takich jak ubóstwo, korupcja i złe zarządzanie, poprzez zintegrowane i całościowe podejście, przy zachęcaniu do finansowej współpracy transgranicznej i przy użyciu wszystkich odnośnych narzędzi zwalczania międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, włącznie z zajmowaniem i konfiskatą dóbr pochodzących z takiej działalności oraz zwalczaniem prania pieniędzy;

87. podkreśla potrzebę wzmocnienia krajowych ram prawnych, wspierania tworzenia krajowych sieci w celu stosowania prawa oraz poprawy wdrażania i egzekwowania prawa międzynarodowego mającego znaczenie dla promowania przejrzystej i odpowiedzialnej gospodarki leśnej, m.in. poprzez wymianę najlepszych praktyk, rygorystyczne ujawnianie informacji, solidne systemy oceny oddziaływania na zrównoważony rozwój oraz monitorowania i sprawozdawczości, z uwzględnieniem potrzeby ochrony straży leśnej; apeluje o wzmocnioną współpracę między sektorami i agencjami, zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym, w szczególności z Interpolem i Biurem NZ ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC), włącznie z wymianą informacji wywiadowczych i współpracą sądową oraz rozszerzeniem zakresu działalności Międzynarodowego Centrum Przetwarzania Danych o przestępczość przeciwko środowisku;

88. przypomina, że powszechniejszy dostęp do danych celnych na temat przywozu do UE poprawiłby przejrzystość i rozliczalność globalnych łańcuchów wartości; wzywa Komisję do poszerzenia zakresu wymogów dotyczących danych celnych oraz do uwzględniania eksportera i producenta jako obowiązkowych elementów danych celnych, a tym samym do zwiększenia przejrzystości i identyfikowalności globalnych łańcuchów wartości;

Kwestie handlowe

89. podkreśla, że unijne negocjacje handlowe muszą być zgodne z zobowiązaniami Unii do podjęcia działań na rzecz ograniczenia wylesiania i degradacji lasów oraz zwiększenia zasobów węgla w ekosystemach leśnych krajów rozwijających się;

90. podkreśla potrzebę rozszerzenia i wzmocnienia uzgodnień dotyczących zapobiegania, monitorowania i weryfikowania wpływu dwustronnych i wielostronnych umów UE o wolnym handlu i inwestycji na środowisko i prawa człowieka, w tym za pomocą sprawdzalnych wskaźników i niezależnych społecznych inicjatyw w zakresie monitorowania i sprawozdawczości;

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28.

Wtorek, 11 września 2018 r.

91. nalega, aby UE zawsze uwzględniała w rozdziałach dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju wiążące i egzekwowalne przepisy w celu położenia kresu nielegalnemu pozyskiwaniu drewna, wylesianiu, degradacji lasów i zawłaszczaniu ziemi, a także innym przypadkom łamania praw człowieka, objętym odpowiednim i skutecznym mechanizmem rozstrzygania sporów, i do rozważenia możliwości wprowadzenia, oprócz innych metod egzekwowania prawa, mechanizmu sankcji oraz stosowania przepisów gwarantujących prawo własności, prawa do uprzedniej konsultacji i świadomej zgody; apeluje do Komisji o włączenie takich przepisów do zawartych już umów o wolnym handlu za pomocą klauzuli rewizyjnej, w szczególności zobowiązania do skutecznego wdrożenia porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu; podkreśla znaczenie monitorowania tych przepisów oraz potrzebę bezwłocznego rozpoczęcia procedury konsultacji rządowych w przypadku, gdy partnerzy handlowi nie przestrzegają tych zasad, oraz uruchomienia istniejących mechanizmów egzekwowania, takich jak mechanizmy rozwiązywania sporów ustanowione w ramach rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju;

92. wzywa Komisję do włączenia ambitnych zapisów dotyczących lasów do wszystkich umów handlowych i inwestycyjnych UE; podkreśla, że zapisy te powinny być wiążące i możliwe do wyegzekwowania za pomocą skutecznych mechanizmów monitorowania i sankcji, które umożliwiają jednostkom i społecznościom, zarówno w UE, jak i poza nią, dochodzenie roszczeń;

93. podkreśla, że korupcją związaną z nielegalnym pozyskiwaniem drewna należy się zająć w ramach polityki handlowej UE; wzywa Komisję do włączenia przepisów dotyczących zwalczania korupcji związanych z nielegalnym pozyskiwaniem drewna, które są egzekwowalne i które muszą zostać w pełni i skutecznie wdrożone;

94. wzywa Komisję do włączenia do umów o wolnym handlu egzekwowalnych przepisów dotyczących zwalczania korupcji nielegalnych praktyk leśnych, takich jak zaniżanie cen drewna w koncesjach, pozyskiwanie przez korporacje komercyjne drzew chronionych, przemyt produktów leśnych przez granice, nielegalne pozyskiwanie i przetwarzanie surowców leśnych bez zezwolenia;

95. zwraca uwagę, że rozporządzenie w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) nadal stwarza ograniczone możliwości ochrony zasobów leśnych i odpowiedzialnego gospodarowania nimi; zwraca się do Komisji o zapewnienie, aby odpowiednie konwencje dotyczące lasów objęte systemem GSP i GSP+ były odpowiednio monitorowane, w tym przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w celu zagwarantowania ochrony lasów w krajach partnerskich, w tym możliwości utworzenia mechanizmu składania skarg gwarantującego należyte rozpatrzenie skarg złożonych przez zainteresowane strony; podkreśla, że taki mechanizm musi szczególnie uwzględniać, w stosownych przypadkach, prawa ludów tubylczych, społeczności zależnych od lasów oraz prawa przyznane zgodnie z Konwencją MOP C169 dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej;

96. przypomina o znaczeniu odpowiedniego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, środków prawnych i skutecznej ochrony sygnalistów w krajach eksportujących zasoby naturalne w celu zapewnienia skuteczności wszelkich przepisów lub inicjatyw;

o

o o

97. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.